

sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, ve spojení s kapitolou 1 hlavy III tohoto nařízení, a čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. května 2011 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-265/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1907/2006 — Chemické látky — Registrace, hodnocení, povolování těchto látek a jejich omezování — Nařízení REACH — Článek 126 — Sankce za porušení ustanovení nařízení REACH — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2011/C 186/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver a M. van Beek, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: T. Materne a L. Van den Broeck, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 126 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94,

směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) — Sankce, které se uplatní v případě porušení nařízení REACH.

Výrok

1) Belgické království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy, které jsou nezbytné pro uplatňování sankcí za porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 126 tohoto nařízení.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. dubna 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte di Appello di Trento — Itálie) — trestní řízení proti Hassenovi El Dridimu, alias Soufimu Karimovi

(Věc C-61/11) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2008/115/ES — Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Články 15 a 16 — Vnitrostátní právní úprava, jež pro neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, kteří odmítnou uposlechnout příkaz k opuštění území členského státu, stanoví trest odnětí svobody — Slučitelnost“)

(2011/C 186/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte di Appello di Trento

Účastník původního trestního řízení

Hassen El Dridi alias Karim Soufi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte di Appello di Trento — Výklad článků 15 a 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98) — Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Podmínky pro zajištění za účelem vyhoštění — Přímá použitelnost — Vnitrostátní právní předpisy stanoví trest odnětí svobody na jeden rok až čtyři roky pro státního příslušníka třetí země, který poté, co mu byl doručen výjezdní příkaz, nadále neoprávněně pobývá na vnitrostátním území

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, zejména její články 15 a 16, musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jež stanoví uložení trestu odnětí svobody neoprávněně pobývajícímu státnímu příslušníkovi třetí země pouze z toho důvodu, že v rozporu s příkazem k opuštění území tohoto státu v určité lhůtě setrvává na uvedeném území, aniž k tomu má legitimní důvod.

(¹) Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Dâmbovița — Rumunsko) — Nicușor Grigore v. Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Věc C-258/10) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Pojem „pracovní doba“ — Pojem „maximální délka týdenní pracovní doby“ — Lesník, jehož flexibilní pracovní doba podle jeho pracovní smlouvy a podle platné kolektivní smlouvy činí 8 hodin denně a 40 hodin týdně — Vnitrostátní právní úprava, podle níž je odpovědný za jakoukoli škodu, která vznikne v lesním revíru, který spravuje — Kvalifikace — Vliv přesčasové práce na odměnu a finanční náhradu dotčené osoby“)

(2011/C 186/15)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunal Dâmbovița

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nicușor Grigore

Žalovaná: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Dâmbovița — Výklad článku 2 (bodů 1) a článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9) — Pojem „pracovní doba“ — Vnitrostátní právní úprava, podle níž je lesník odpovědný za jakoukoli škodu, která vznikne v jeho lesním revíru, ačkoli je v jeho pracovní smlouvě stanovena maximální denní osmihodinová pracovní doba — Pojem „maximální týdenní pracovní doba“ — Skutečná týdenní pracovní doba překračující zákonnou maximální týdenní pracovní dobu — Vliv na odměnu a finanční náhradu dotčené osoby

Výrok

1) Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) je třeba vykládat v tom smyslu, že doba, během níž lesník s denní pracovní dobou stanovenou pracovní smlouvou na osm hodin je povinen zajistit dohled nad lesním revírem, přičemž je z hlediska disciplinárního, majetkového, přestupkového a případně trestněprávního odpovědný za škody, které vzniknou v jeho lesním revíru, který spravuje, a sice bez ohledu na okamžik, k němuž škody vznikly, je „pracovní dobou“ ve smyslu tohoto ustanovení pouze tehdy, pokud druh a rozsah povinnosti dohledu, která přísluší lesníkovi a režim odpovědnosti, který se na něj vztahuje, vyžadují jeho fyzickou přítomnost na místě výkonu práce a posledně uvedený musí být svému zaměstnavateli v uvedené době k dispozici. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby posoudil skutkový a právní stav, který je nezbytný zejména podle použitelného vnitrostátního práva pro posouzení otázky, zda je tak tomu v případě, který mu byl předložen.

2) Kvalifikace doby jako „pracovní doby“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2003/88 je nezávislá na přenechání služebního bytu nacházejícího se v lesním revíru, jehož správou je pověřen, pokud toto přenechání neimplikuje, že tento lesník je povinen se zdržovat na místě určeném zaměstnavatelem a být mu k dispozici, aby mohl v případě potřeby vykonat okamžité příslušné plnění. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby přezkoumal, za je tak tomu v případě, který mu byl předložen.